

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΗΤΙΛΛΟΙ»

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.
Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΗΓΕΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738, E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019 ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ιωάννου προφήτου, προδρόμου και βαπτιστού επί τη μνήμη
της α' και β' ευρέσεως της Τιμίας κεφαλής αυτού.

Έτος 12^ο Τεύχος 516

«Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἔλθὼν εἶπε...

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου»

(Του Αρχιμανδρίτου Παΐσιου Λαρεντζάκη Ιεροκήρυκος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης)

Η Κυριακή αυτή, δεύτερη του Τριωδίου, ονομάζεται Κυριακή του Ασώτου από την ομώνυμη παραβολή, όπως μας την διηγείται ο ευαγγελιστής Λουκάς. Η παραβολή αυτή ειπώθηκε από τον Κύριο για να δείξει το μέγεθος της ευσπλαχνίας και της αγάπης του Θεού Πατέρα προς κάθε αμαρτωλό που μετανοεί και επιστρέφει στην πατρική αγκαλιά.

Ο Κύριος με την παραβολή αυτή μας διδάσκει ότι η απελπισία είναι μεγάλη αμαρτία που οδηγεί τον άνθρωπο στον πνευματικό και σωματικό θάνατο. Μην απελπιζόμαστε, για όλους υπάρχει σωτηρία. Και ο μεγαλύτερος αμαρτωλός μπορεί να σωθεί, αρκεί να το θελήσει.

Ο νεότερος υιός της παραβολής «λιμῶ ἀπόλλυται», πεθαίνει. Μετά την διασκόρπιση της περιουσίας που του έδωσε ο πατέρας του στις ασωτίες και στις ποικίλες αμαρτίες, βρίσκεται να βόσκει χοίρους. Βρίσκεται σε δεινή κατάσταση. Όλοι οι φίλοι του τον ξέχασαν, δεν έχει φαγητό, ζει

μια φρικτή κατάσταση. Ποιος άλλος θα τον απαλλάξει και θα τον σώσει απ' αυτή την οικτρά κατάσταση που βρίσκεται; Ποιος θα τον σώσει από τον βέβαιο θάνατο, που αργά και σταθερά πλησιάζει; Ποιος είναι εκείνος που θα τον φέρει πίσω στο πατρικό του σπίτι και στην αγκαλιά του πατέρα του; Κανείς άλλος, εκτός από τον εαυτό του. Μόνο η θέληση του και ο προσωπικός του αγώνας μπορούν να πραγματοποιήσουν αυτό το μεγάλο άλμα. Κι άσωτος υιός βρίσκει τη δύναμη, το κουράγιο και το κάνει. Αφήνει την αμαρτία, αφήνει την άσωτη ζωή και επιστρέφει στο πατρικό του σπίτι.

Ο άσωτος υιός από την στιγμή που έφυγε από την ζεστή πατρική αγκαλιά δεν έχει άλλη συντροφιά, παρά μόνο την αμαρτία. Η αμαρτία τον έκανε δούλο της. Ο νους του δεν σκέπτεται τίποτε άλλο. Το παν γι' αυτόν είναι η αμαρτία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να σκοτισθεί ο νους του, να σταματήσει να σκέπτεται ορθά, λογικά. Το πρώτο που πρέπει να κάνει είναι να επανακτήσει την κυριαρχία του νου του και της λογικής του. Και πραγματικά το κάνει. «Εἰς ἑαυτὸν ἔλθὼν», βλέπει την τραγικότητα της καταστάσεως του, διαπιστώνει ότι η αμαρτία του είχε αφαιρέσει κάθε στοιχείο πνευματικότητας. Εἶχε κατορθώσει η αμαρτία ν' αποκοιμίσει τον ακοίμητο φρουρό κάθε ανθρώπου, το νου του και τον είχε οδηγήσει στο μεγάλο κατρακύλισμα. Εἶπε φεύγοντας από το σπίτι του να χαρεί και να ζήσει τη ζωή του, όμως οδηγήθηκε στα πλοκάμια του θανάτου. Γιατί η αμαρτία οδηγεί κατ' ευθείαν στο θάνατο.

Μακάρι να μπορούσαν όλα τα θύματα της αμαρτίας να κάνουν την διαπίστωση αυτή και να σωθούν. Να μπορούσαμε να δούμε σε τι φοβερό κατάντημα οδηγεί η αμαρτία. Να μπορούσαμε να ξυπνήσουμε από τον θανατηφόρο λήθαργο της αμαρτίας και να συνέλθουμε όπως ο άσωτος υιός της παραβολής. Όμως ο άσωτος δεν έμεινε μόνο στην διαπίστωση της τραγικής καταστάσεως του. Έκανε και το δεύτερο μεγάλο βήμα. Πήρε την μεγάλη απόφαση. Σηκώθηκε και επέστρεψε στον πατέρα του. «Ἀναστάς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου», εἶπε. Και αυτό δεν έμεινε ένας απλός λόγος, μια απλή απόφαση. Έγινε πραγματικότητα. Έφυγε από τον τόπο στον οποίο ζούσε βόσκοντας χοίρους και πήρε το δρόμο για το σπίτι του στοργικού πατέρα. Με σταθερή απόφαση και συγκεκριμένο σκοπό πορεύεται προς τον πατέρα του.

Ο ίδιος πατέρας, ο Θεός του Ουρανού, παραμένει στοργικός για τον κάθε άνθρωπο, για τον κάθε αμαρτωλό, τον άσωτο κάθε εποχής και κάθε ηλικίας. Παραμένει πατέρας για όλους μας. Εκείνο που μένει για

μας είναι να κάνουμε ότι έκανε ο άσωτος υιός της παραβολής. Αφού τον μιμηθήκαμε στην αμαρτία και στον πνευματικό θάνατο, να τον μιμηθούμε και στην πορεία προς τον Θεό και Πατέρα μας. Να σηκωθούμε κι εμείς από τον τόπο της αμαρτίας, από τη «χώρα καί τη σκιά θανάτου» μέσα στην οποία ζούμε και να ξεκινήσουμε. Να κάνουμε μια ανάσταση, μια ηρωική προσπάθεια να απαρνηθούμε ότι μας συνδέει με την αμαρτία. Ο καθημερινός μας αγώνας να είναι πως η καρδιά μας θα ελευθερωθεί από τις σαρκικές επιθυμίες, από το μίσος, την αδικία, την φιλοχρηματία, από τον εγωισμό που είναι η μητέρα κάθε εφάμαρτου πάθους. Ο αγώνας αυτός δεν θα είναι εύκολος. Πολλές φορές θα αποκάμουμε στην προσπάθεια για απαλλαγή του παλαιού ανθρώπου, του ανθρώπου της αμαρτίας. Η αμαρτία και ο διάβολος δεν παραδίδονται εύκολα και αμαχητί. Τότε ακριβώς που θα νιώθουμε τον εαυτό μας να μην έχει δύναμη να συνεχίσει τον αγώνα του, τότε ακριβώς θα χρειαστεί να στρέψουμε τα μάτια και την καρδιά μας στον Έσταυρωμένο Ιησού Χριστό. Σ' Εκείνον που ήλθε στη γη με μοναδικό σκοπό τη σωτηρία μας. Μόλις στρέψουμε το βλέμμα μας στον Χριστό θα δούμε στα μάτια του με πόση στοργή μας περιμένει. Δεν παύει ποτέ να μας περιμένει, όσες αμαρτίες κι αν έχουμε διαπράξει.

Ο Χριστός μας δέχεται όλους, όπως και τον άσωτο. Αρκεί να τρέξουμε κοντά του. Να αφήσουμε τα βάρη των αμαρτιών που μας καθλώνουν και δεν μας αφήνουν να τρέξουμε για να γίνουμε ελαφροί στο σώμα και στο πνεύμα. Ο Χριστός με το άγρυπνο πατρικό του βλέμμα μας παρακολουθεί με στοργική αγάπη και έχει την αγκαλιά του πάντοτε ανοικτή. Θέλει να μας αγκαλιάσει, να μας καταφιλήσει και να μας ντύσει με τη στολή της αφθαρσίας. Έχει έτοιμο το τραπέζι της ευφροσύνης, το Σώμα και το Αίμα Του και μας περιμένει. Ας αφήσουμε κάθε γήινο και κοσμικό φρόνημα και ας τρέξουμε σαν τα μικρά παιδιά στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα. Μας περιμένει με πολύ υπομονή. Ας του δώσουμε αυτή τη χαρά της επιστροφής μας από την άσωτη και αμαρτωλή ζωή, στη ζωή της θείας ευφροσύνης και μακαριότητας, χωρίς καθυστέρηση και αναβολή. Και τότε θα ακούσομε από το Πανάχροστο στόμα Του να λέει στους αγγέλους: *«ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγῶντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη»*. ΑΜΗΝ.

Α' και Β' Εύρεση Τιμίας κεφαλής του Αγίου Προφήτου, προδρομού και βαπτιστού Ιωάννη

Όταν αποκεφαλίσθηκε από τον Ηρώδη ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, η τιμία κεφαλή αυτού τοποθετήθηκε μέσα σε αγγείο από όστρακο και κρύφθηκε στην κατοικία του Ηρώδη. Μετά από πολλά χρόνια, ο Άγιος Ιωάννης φανερώθηκε στο όνειρο δύο μοναχών, οι οποίοι είχαν αναχωρήσει για τα Ιεροσόλυμα με σκοπό να προσκυνήσουν το τάφο του Κυρίου, αγγέλλοντας σε αυτούς που βρίσκεται η τιμία κεφαλή του. Κι εκείνοι, αφού την βρήκαν, την είχαν με τιμές. Από αυτούς την παρέλαβε κάποιος κεραμεύς και την μετέφερε στην πόλη των Εμεσηνών. Όταν όμως πέθανε την κληροδότησε στην αδελφή του. Και από τότε διαδοχικά περιήλθε σε πολλούς, για να καταλήξει στα χέρια κάποιου ιερομονάχου αρειανού που ονομαζόταν Ευστάθιος και εφύλαξε την τιμία κάρα σε σπήλαιο. Από εκεί, μεταφέρθηκε επί Ουάλεντος (364 - 378 μ.Χ.), στο Παντείχιον της Βιθυνίας μέχρι που ο Θεοδόσιος ο Μέγας (379 - 395 μ.Χ.) ανεκόμισε αυτή στο Έβδομο της Κωνσταντινουπόλεως, όπου ανέγειρε μέγα και περικαλλέστατο ναό.

Βεβαίως, περί της ευρέσεως της τιμίας κεφαλής του Προδρομού υπάρχουν και άλλες αντιφατικές παραδόσεις. Κατ' άλλη εκδοχή η τιμία κάρα βρέθηκε στην Έμεσα το 458 μ.Χ., επί βασιλείας Λέοντος Α' (457 - 474 μ.Χ.), ενώ άλλοι δέχονται ότι αυτή βρέθηκε το 760 μ.Χ. και μεταφέρθηκε στο ναό του Αγίου Ιωάννου του Προδρομού στην Έμεσα. Από εκεί μετακομίσθηκε στην Κωνσταντινούπολη, επί βασιλείας Μιχαήλ Γ' (842 - 867 μ.Χ.) και πατριαρχίας Ιγνατίου.

Περί των ιερών λειψάνων του Τιμίου Προδρομού βρίσκουμε ειδήσεις και σε διάφορους χρονογράφους. Ο Ζωναράς αναφέρει ότι το 968 μ.Χ. ο Νικηφόρος Φωκάς βρήκε στην Έδεσσα της Μεσοποταμίας «βόστρυχον του Βαπτιστού Ιωάννου αίματι περφυμένον», που μετακόμισε στην Κωνσταντινούπολη. Πέντε δε χρόνια νωρίτερα κόμισε στην Κωνσταντινούπολη από τη Βέροια της Συρίας, περί τον Απρίλιο του 963 μ.Χ., μέρος του ιματίου του Τιμίου Προδρομού. Σύμφωνα με άλλη μαρτυρία ο Νικηφόρος Φωκάς βρήκε στην Κρήτη «τὸ ἔνδυμα τοῦ Προφήτου ἐκ τριχῶν καμήλου τυγχάνον καὶ περὶ τὸν τράχηλον ἡμαγμένον».

Η Σύναξη της ευρέσεως της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρομού ετελείτο στο Προφητείο του, που βρισκόταν στην τοποθεσία την ονομαζομένη Φωρακίου.